

במדינה

(המשך מעמוד 19)

הר־הצופים נושבת רוח, ואי־אפשר לקיימו.

מדווחת כתבת העולם הזה אלה זוהר על טקס פתיחת סניף חלם בעיר ה־קודש:

יושב לו הבר־אדם עם ערב על פיסגת הר־הצופים, בין 49,999 מרעיו, בני־עמו, כשאחוריו לאוגוסטה ויקטוריה, פניו אל ירושלים, הנפרשת לרגליו כמו שטיח־זהב, ובתווך, לנגד עיניו, נפרשות תול־דות העיר מימי דויד המלך ועד ימים טרופים אלה, מפי יוסף ידין, היים בנאי ורוויטל עמית.

שירים ערבים לאוון ומחממים את ה־לב, על אותו נושא כמובן, מפי אילנה רובינא, שולי נתן, רביעייה החייט ואשת־הסנדלר, צמד רעים, מוטי פליישר — כשמלווים אותם קולות הסופראנו השמי־מיים של 300 מילדי העיר.

ורק פרט קטן אחד מקלקל את כל ה־אידיליה הנ־ל — היא פשוט לא התקיימה. ולמה לא התקיימה? כי על הר־הצופים נושבת רוח.

לא, לא, לא. אי־אפשר כמובן לדי־רוש שכל אחד יידע שעל הר־הצופים נו־שבת רוח. אנשי מרכז ההסברה, למשל, עסוקים כליכך בהוצאת תקציב המיליונים שלהם על הסברה לאן הולכים יותר מיל־יונים — שאין להם זמן להתעניין במוג־האוויר.

שאלתי את איש מרכז ההסברה, יאיר גלבוש — המפיק האחראי למופע המר־היב לדעיל, שמת בטרם נולד — אם לפני שהוחלט על מיקומו על הר־הצו־פים דווקא נאספו נתונים על מוג־האוויר על החר, לא, לא נאספו נתונים כאלה. האם ידע שהמחלקה לגיאוגרפיה של האוניברסיטה העברית ערכה מחקר מקיף על החר, ובידה נתונים מפורטים על תנאי האקלים שלו? לא, לא ידע.

שישה חודשי הכנה. לא שאלתי את יאיר גלבוש, מה עשה על החר בלילות חורף, אולי חש צורך לנח קימעה אחרי ימי העמל המפרכים, שחלפו בהכנות ה־קדחתניות לערב הגראנדיוזי — הכנות שהתחילו לפני שישה חודשים.

התיכנון המדוקדק של הערב נמשך חמישה חודשים לערך, עד שסוף־סוף הו־צא לו מיכרו לבניית ארבע במות על קצה החר, שפניהן קרובות לקרקע, ואחו־ריתן נתמכות על־ידי עמודים בגובה של כ־4 מטר, חזקים דיים כדי לשאת מישקל של 300 ילדים ירושלמיים ממוצעים מבית טוב — חברי המקהלה המיוחדת שהוקמה במיכרו זכתה — כמו ברוב מיכרוי מר־כו ההסברה — חברת אירגונית, השייכת ליהודה שבק, אדם מישורי וזאב הלפרין, שלושה קיבוצניקים לשעבר.

אולם זמן קצר אחרי הזכייה הנ־ל, שונ־תה התוכנית. לא ברור בדיוק למה, אולי בגלל השראה פתאומית שנחה על גלבוש באחד מביקוריו הליליים על החר. בכל אור־סן, הבמות ניבנו על מישטח ישר, אולם לאחר השינוי לא הוצא מיכרו חדש, ולא נשלחה הודעה על השינוי להכרות שהת־חרו על הישן. לדעת גלבוש, לא היתה לשינוי חשיבות: "זה לא שינוי דראסטי מבחינת הוצאות הקבלן".

ענני אבק. קשה להאמין, אבל קב־לנים, מומחי פיגומים, ומנהל חברת הפקה גדולה, טוענים דווקא שהשינוי הוויל את ביצוע הפרוייקט בעשרות אחוזים.

אבל נניח לחילוקי־הדעות האלה, ונח־זור לעובדות ולרוח הקרות. ערב לפני ליל האפס, חש מרכז ההס־ברה, משום מה, שהגיע הזמן לערוך חזרה על המופע. וכך, לראשונה בחייהם, נאספו מאות משתתפי התוכנית והועלו, מי באו־טובוס ומי במוניות, לפיסגת המיועדת. הם הציצו בסקרנות מבעד לחלונות — ומה רואות עיניהם?

כלום. עבודות הכשרת השטח לא הסתיימו. העפר לא נכבש. ענני אבק וחול השתר־לו על החר וכיסו הכל. פה ושם רצה דמות חיוורת, רועדת, ובלתי ניתנת לזי־הוי בגלל שיכבת החול שעל פניה.

לצעוק. רבים התעניינו לדעת מה יהיה מחר, אבל בגלל הרוח אי־אפשר היה לש־מוע דבר, אלא אם כן צעק מישתו לתוך אווניה. הקור היה נורא, ואי־אפשר היה לצאת מהאוטובוסים.

אחרי שעה הודיעו המארגנים המוכ־שרים לנצורים בכלי־הרכב שהם יכולים לחזור הביתה — בלי לערוך את החזרה. (המשך בעמוד 26)

תערוכת התעשייה והמשק-כ"ה למדינת ישראל
ISRAEL 73'-THE 25th ANNIVERSARY EXHIBITION

תצוגת אופנה ענקית בתערוכת התעשייה והמשק

גני־התערוכה — יריד המזרח

התערוכה פתוחה יום-יום משעה 4 אחה"צ עד 11 בלילה. במוצ"ש מצאת השבת עד חצות.

הקדם ביקורך בתערוכת הכ"ה
הגדולה בתערוכות שנערכו בישראל.

ספורט טוטו

12 **200** **אלף** **12**

השבוע זכה
תושב נתניה ב־

200 אלף ל"י

מינימום הכדס הראשון

150 אלף ל"י

מינימום כלל הפרסים
50% מההכנסה הכוללת

**עשה לך מנהג קבוע -
מלא טוטו כל שבוע!**